

عنوان مقاله:

ردپای آب در تولید زعفران ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت سبز در هزاره سوم؛ تجارب، چالش ها و راهکارها (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

امیر خزاعی فیض آباد - کارشناسی ارشد علوم و مهندسی آب گرایش هیدروانفورماتیک

فاطمه صحراگرد - کارشناسی ارشد علوم و مهندسی محیط زیست گرایش ارزیابی و آمایش سرزمی ن

خلاصه مقاله:

کمبود منابع آب کافی، علاوه بر کاهش روند توسعه کشاورزی در حال حاضر، باعث خسارات و زیان هایی نیز در آینده خواهد شد (بذرافشان و گرکانی نژاد مشیزی، ۱۳۹۸). مفهوم آب مجازی پتانسیل قابل توجهی برای کمک به بهبود بهره وری منابع محدود آب شیرین به ویژه در بخش کشاورزی دارد. این تحقیق میانگین بزرگی و سهم اجزای ردپای آب، از جمله ردپای آب سبز، آبی، خاکستری و سفید را در دوره زمانی ۲۰۰۸-۲۰۱۴ در سطح استانی و ملی بررسی می کند. میانگین ردپای آب تولید زعفران در ایران ۴۶۵۹ متر مکعب بر کیلوگرم در کیلوگرم بود. سهم ردپای آبی سبز، آبی، سفید و خاکستری به ترتیب ۱۲، ۴۲، ۴۰ و ۶ درصد برآورد شده است. کل ردپای آب تولید زعفران حدود ۱۵۴۱ میلیون متر مکعب در سال بود که سهم آب مجازی صادراتی ۱۳۵۴۶ میلیون متر مکعب در سال بود. متوسط ردپای آب اقتصادی تولید زعفران ۳۰۱ متر مکعب در هر دلار است. استان های لرستان، آذربایجان شرقی و اصفهان کمترین ردپای اقتصادی و چهارمحال و بختیاری، سمنان و فارس بالاترین میزان ردپای آب را دارند. نتایج این تحقیق اطلاعات ارزشمندی را در اختیار مدیران و سیاستگذاران قرار می دهد تا سطح زیر کشت را در مناطقی با ردپای آب کم اقتصادی و همچنین مناطقی با کشت دیم و بارندگی کافی گسترش دهند. در مقابل، افزایش بازده و راندمان مصرف آب در مناطق با ردپای آب اقتصادی بالا بسیار ضروری است.

کلمات کلیدی:

زعفران، آب مجازی، ردپای آب اقتصادی، حسابداری ردپای آب.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1523777>

